

Αθήνα, 12 Οκτωβρίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κ. Μίχαλος στο Ευρωκοινοβούλιο:

«Ισχυρή επιχειρηματική συνεργασία για τέλος στη λιτότητα»

Τη δημιουργία μιας ισχυρής επιχειρηματικής συμμαχίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο ζήτησε από τους εκπροσώπους της επιμελητηριακής και επιχειρηματικής κοινότητας της ΕΕ, ο αναπληρωτής πρόεδρος των Ευρωεπιμελητηρίων και πρόεδρος της ΚΚΕ και του ΕΒΕΑ, **Κωνσταντίνος Μίχαλος**, μιλώντας στο «4^ο Ευρωκοινοβούλιο των επιχειρηματιών» σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στην παρέμβασή του ο κ. **Μίχαλος** επεσήμανε την **ανάγκη αλλαγής των πολιτικών λιτότητας που εφαρμόζονται τα τελευταία χρόνια σε Ευρωπαϊκό επίπεδο**, τονίζοντας ότι αυτές επιτείνουν την ύφεση και απειλούν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε ολόκληρη την ΕΕ.

Ο αναπληρωτής πρόεδρος των Ευρωεπιμελητηρίων κάλεσε τους εκπροσώπους του επιμελητηριακού και επιχειρηματικού κόσμου της Ευρώπης σε μια **ισχυρή συμμαχία**, με στόχο μια συντονισμένη και γενικευμένη παρέμβαση στις εθνικές κυβερνήσεις των χωρών-μελών της ΕΕ για στροφή σε πολιτικές ανάπτυξης και στη λήψη συγκεκριμένων μέτρων που πραγματικά θα ενισχύσουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για τις οποίες ακούγονται μόνο ευχολόγια, χωρίς ουσιαστικές παρεμβάσεις για την ουσιαστική στήριξη τους.

Συνέντευξη Κ. Μίχαλου στο EurActiv:

«Οι Ευρωπαίοι πρέπει να τηρήσουν τα συμφωνηθέντα με την Ελλάδα»

Συνέντευξη στο **EurActiv**, παραχώρησε ο πρόεδρος της ΚΚΕ και του ΕΒΕΑ, επισημαίνοντας πρωτίστως ότι πρέπει να δοθεί **άμεση λύση στο ζήτημα του ελληνικού χρέους** και η γερμανική κυβέρνηση δεν θα πρέπει να χρησιμοποιήσει τις επικείμενες γερμανικές εκλογές ως δικαιολογία για να αναβάλει τη σχετική συζήτηση.

Ολόκληρη η συνέντευξη του Κωνσταντίνου Μίχαλου:

- **Πώς μπορεί ο ελληνικός επιχειρηματικός τομέας να υιοθετήσει μια νοοτροπία προσανατολισμένη στις εξαγωγές, δεδομένου ότι οι Έλληνες βρίσκονται**

αντιμέτωποι με ελέγχους κεφαλαίων και με ένα διόλου υποστηρικτικό τραπεζικό τομέα. Πώς αντιμετωπίζετε αυτή την κατάσταση;

Όσον αφορά τους ελέγχους κεφαλαίων, θα πρέπει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη και η αξιοπιστία στον τομέα της ελληνικής οικονομίας και των τραπεζών. Με τους ελέγχους κεφαλαίων από το τέλος του Ιουνίου του 2015 έως και σήμερα, κάτι τέτοιο δεν υφίσταται. Έχουν ληφθεί ορισμένα μέτρα για τη διευκόλυνση των εταιριών που πραγματοποιούν εξαγωγές στο εξωτερικό, καθιστώντας πλέον δυνατή τη μεταφορά κεφαλαίων στο εξωτερικό, ώστε να πραγματοποιήσουν εισαγωγή πρώτων υλών και οτιδήποτε άλλο απαιτείται.

Ωστόσο, εξακολουθούμε να έχουμε μια οικονομία στάσιμη λόγω των ελέγχων κεφαλαίων, ενώ οι τραπεζικές καταθέσεις δεν αναμένεται να αυξηθούν σε επιθυμητά επίπεδα, έτσι ώστε να μπορέσει το τραπεζικό σύστημα να παρέχει την απαραίτητη για την ελληνική οικονομία ρευστότητα.

Έτσι, ο κύριος στόχος στην παρούσα φάση τόσο για τον ιδιωτικό τομέα και όσο και για την κυβέρνηση είναι να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη και η αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας.

- Πώς μπορεί να γίνει αυτό;

Δεν γίνεται αυτή τη στιγμή και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει συνδυασμός των προσπαθειών όχι μόνο από την ελληνική κυβέρνηση, αλλά και από το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του. Εγώ, ως εκπρόσωπος των ελληνικών ΜΜΕ από το 2012, έχω μιλήσει επανειλημμένα για τη σημασία της μεγαλύτερης συνεργασίας του πολιτικού συστήματος.

Αυτοί [οι Έλληνες πολιτικοί] πρέπει να καταλάβουν ότι πρόκειται για μια εθνική κρίση και, ως εκ τούτου, πρέπει να υπερισχύσουν τα εθνικά κριτήρια. Επιπλέον, πρέπει να υπάρξει συνεργασία, ώστε να μπορούμε να έχουμε μία ενιαία και ισχυρή στάση προς τους ευρωπαίους εταίρους μας και τους δανειστές. Διαφορετικά, θα είναι πολύ δύσκολο με την κατάσταση όπως εξελίσσεται στην Ελλάδα.

Έχουμε μια αριστερή κυβέρνηση που εφαρμόζει ένα συγκεκριμένο σύνολο μέτρων οικονομικής πολιτικής και από την άλλη, την αξιωματική αντιπολίτευση η οποία προτείνει ένα διαφορετικό είδος της λύσης, που όμως δεν έχει εγκριθεί από τους ευρωπαίους εταίρους και τους δανειστές.

Πρέπει να ενώσουμε τις πολιτικές μας φωνές και από την άλλη, οι ευρωπαίοι εταίροι και οι δανειστές επίσης πρέπει να μείνουν πιστοί στις υποσχέσεις που έδωσαν το 2012. Τώρα που σημειώθηκε πρόοδος στο τρίτο μνημόνιο, τώρα που τα προαπαιτούμενα του παρόντος μνημονίου έχουν ολοκληρωθεί, είναι καιρός να συζητηθεί το ζήτημα του χρέους και, φυσικά, να γίνει μια πλήρης επισκόπηση της οικονομίας σχετικά με την υψηλή φορολογία. Είναι πλέον προφανές ότι τα σημερινά επίπεδα φορολογίας απλά δεν μπορούν να συνεχιστούν.

Είναι αλήθεια ότι το Νοέμβριο του 2012 οι δανειστές στην Ελλάδα δεν κράτησαν την υπόσχεσή τους όσον αφορά το χρέος. Ο Αλέξης Τσίπρας είπε πρόσφατα στη EurActiv.com ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι θέμα αισιοδοξίας, αλλά σαφές μέρος της συμφωνίας που υπεγράφη τον περασμένο Ιούλιο. Σας κάνω την ίδια ερώτηση: Πιστεύετε ότι αυτή τη φορά οι εταίροι είναι πεπεισμένοι ότι οι συνομιλίες για το ελληνικό χρέος θα πρέπει όντως να λάβουν χώρα;

Δεν ξέρω αν είναι πεπεισμένοι και για να είμαι ειλικρινής, αν θέλουμε μια πραγματική Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε θα πρέπει να είμαστε πολύ σαφείς και ειλικρινείς μεταξύ μας.

Η Γερμανία, η υπερδύναμη της ΕΕ, έχει να αντιμετωπίσει δύο σημαντικές εκλογικές διαδικασίες το 2017, μία τον Μάρτιο και μία τον Σεπτέμβριο. Οι εκλογές αυτές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως δικαιολογία για να αναβληθεί η συζήτηση σχετικά με το ελληνικό χρέος. Έδωσαν μια υπόσχεση και πρέπει να την κρατήσουν, και πρέπει να το κάνουν τώρα.

- **Αναφερθήκατε, επίσης, στη βαριά φορολογία στον τομέα των επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Πολλοί βλέπουν τον κίνδυνο του λουκέτου να πλησιάζει για πολλές ΜΜΕ. Είστε σε επαφή με την ελληνική κυβέρνηση για αυτό το θέμα; Σκοπεύουν να προβούν σε κάποια ενέργεια;**

Αυτή η συζήτηση έχει γίνει εδώ και πολύ καιρό μεταξύ των θεσμών και της ελληνικής κυβέρνησης, και δεν αναφέρομαι μόνο στην παρούσα κυβέρνηση, αλλά και στις προηγούμενες.

Η υπερφορολόγηση είναι ένα φαινόμενο που βιώνουμε από το 2010. Η φορολόγηση του ιδιωτικού τομέα ήταν ανέκαθεν η εύκολη λύση, αλλά τώρα γνωρίζουμε τα εξαιρετικά αρνητικά αποτελέσματα της. Όσο μεγαλύτερη η φορολόγηση, τόσο λιγότερα τα έσοδα που θα μπουν στα κρατικά ταμεία. Αυτό το ξέρει ακόμα και ένας πρωτοετής φοιτητής οικονομικών σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο στον κόσμο.

Ας αντιστρέψουμε την πολιτική αυτή. Έχει εφαρμοστεί για 6 χρόνια και δεν έχει φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα, ούτε την αναγκαία ανάπτυξη που περίμεναν. Πρέπει να εφαρμόσουμε ένα διαφορετικό είδος οικονομικής πολιτικής.

Τώρα όσον αφορά τη φορολόγηση, δεν είναι μόνο η αριστερή κυβέρνηση που αρχίζει να συνειδητοποιεί τις αρνητικές επιπτώσεις της στο σύνολο της οικονομίας. Ξαφνικά, έχουμε ως σύμμαχο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), το οποίο βέβαια μπορεί να κατηγορηθεί για πολλές αρνητικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα από το 2010. Αλλά, [ΔΝΤ] είναι αυτοί που ουσιαστικά κρούουν τον κώδωνα στους Βορειοευρωπαίους, και κυρίως στη γερμανική κυβέρνηση, λέγοντας «Έχουμε δύο θέματα, το ένα είναι το χρέος που πρέπει να συζητηθεί σήμερα, και το άλλο είναι η υπερφορολόγηση της ελληνικής οικονομίας». Διότι, ο συνδυασμός αυτών των δύο δεν μπορεί να οδηγήσει σε λύση και θετικό ρυθμό ανάπτυξης.

Πρέπει να επωφεληθούμε από αυτή τη συμμαχία, αλλά θα το επαναλάβω: χρειαζόμαστε επίσης μια ενιαία πολιτική στάση, η οποία θα έχει ένα πιο ικανοποιητικό αποτέλεσμα από ότι σήμερα. Αν δεν ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές, αν περιμένουμε μέχρι τις αρχές του Γενάρη του 2017, οπότε και θα εφαρμοστεί η φορολογική νομοθεσία που έχει περάσει, θα έχουμε συγκεκριμένες επαγγελματικές κατηγορίες με κέρδη άνω των 40.000 ευρώ ετησίως, που θα φορολογούνται με διαφορετικό επίπεδο από 60% έως 75% του ετήσιου εισοδήματός τους. Φυσικά καταλαβαίνετε ότι αυτά τα ποσοστά δεν υπήρχαν ούτε στη Σοβιετική Ένωση. Αυτό που πρόκειται να δούμε στους προσεχείς μήνες είναι η μετεγκατάσταση πολλών ελληνικών επαγγελματικών τάξεων σε άλλες γειτονικές χώρες, όπως η Βουλγαρία, αλλά κυρίως στην Κύπρο, όπου ο φορολογικός συντελεστής δεν ξεπερνά το 17%.

- **Επικεντρώνεστε ιδιαίτερα στην ανάγκη για σταθερότητα. Η αξιωματική αντιπολίτευση συνεχίζει ζητώντας την παραίτηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ**

και πρόωρες εκλογές. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να είναι μια λύση κατά τη γνώμη σας;

Σε καμία περίπτωση. Όχι. Κατηγορηματικά όχι. Διότι αυτό θα ήταν καταστροφικό για την ελληνική οικονομία και τη χώρα στο σύνολό της. Το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται σήμερα η αγορά είναι άλλη μια εκλογική διαδικασία, η οποία κατά πάσα πιθανότητα δεν θα φέρει μια ισχυρή κυβέρνηση και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να ακολουθηθεί από άλλες εκλογές στις οποίες θα εφαρμοστεί πλήρως το αναλογικό εκλογικό σύστημα. Κατά την άποψή μου, αυτό θα προκαλέσει ολοκληρωτικό χάος στη χώρα.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι σοβαρότητα, συνεργασία και αλληλεγγύη σε όλα τα επίπεδα, κυρίως στο πολιτικό επίπεδο, έτσι ώστε να περάσουμε ένα μήνυμα ενότητας, μια ενιαία στάση προς τους θεσμούς και τους ευρωπαίους εταίρους, ώστε να πάρουμε αυτό ακριβώς που χρειαζόμαστε για να επιστρέψουμε στο δρόμο της ανάπτυξης.

Είδαμε πρόσφατα προσπάθειες της κυβέρνησης να πλησιάζει τον επιχειρηματικό τομέα, όπως η πολύ-αναμενόμενη συμφωνία μεταξύ της εταιρείας Μυτιληναίος και της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ). Είναι αυτό ένα σημάδι της επαναπροσέγγισης;

Την τελευταία φορά που συναντήθηκα με τον Έλληνα πρωθυπουργό πριν από τρεις εβδομάδες, είχα ακριβώς την ίδια αίσθηση. Φαίνεται ότι είναι πλέον ευρέως αποδεκτό ότι οι επιχειρηματικές συμφωνίες πρέπει να ολοκληρώνονται στην Ελλάδα. Φυσικά, αυτό φέρνει στην επιφάνεια το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων. Μπορούν να πραγματοποιηθούν με άμεσο τρόπο σύμφωνα κατά τον οποίο ο πιθανός επενδυτής πλησιάζει την κυβέρνηση, κάνει μια συγκεκριμένη αγορά εφάπαξ και χειρίζεται το θέμα μόνος του.

Επί του παρόντος, φαίνεται να υπάρχει – και ειλικρινά δεν θα αντιτίθεται σε αυτό- ένα διαφορετικό καθεστώς ιδιωτικοποιήσεων, όπου ο ιδιώτης επενδυτής αναλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος μιας επένδυσης αλλά υπάρχει και η συμμετοχή, όχι όμως διαχείριση, από την πλευρά του κράτους.

Έχουμε ένα εξαιρετικό παράδειγμα μιας τέτοιας επένδυσης που είναι το διεθνές αεροδρόμιο της Αθήνας, Ελευθέριος Βενιζέλος. Πρόκειται για μια άκρως κερδοφόρα επιχείρηση, η οποία πέρυσι είχε κέρδη ύψους 120 εκατ. ευρώ και φυσικά, υπάρχει και η συμμετοχή του κράτους κατά 35%. Ωστόσο, η διαχείριση παραμένει σε ιδιωτικά χέρια. Αυτό είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα που πρέπει να διερευνηθεί.

Αυτή τη στιγμή, υπάρχουν 10 ώριμες επιχειρηματικές προτάσεις στην Ελλάδα, επομένως μπορούμε να προχωρήσουμε με αυτό το είδος μοντέλου. Είμαι αρκετά αισιόδοξος ότι τους επόμενους μήνες θα αρχίσει η υλοποίηση, καθώς θα είναι ζωτικής σημασίας για την ανάκτηση της εμπιστοσύνης. Τέτοιες δράσεις θα αποκαταστήσουν την αξιοπιστία της χώρας.

- Ποια είναι η γνώμη σας για το λεγόμενο Σχέδιο Γιούνκερ; Μπορεί να χρησιμοποιηθεί σωστά από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες, όπως η Ελλάδα;

Δυστυχώς, δεν πιστεύω ότι ισχύει κάτι τέτοιο για τις μεσογειακές χώρες του Νότου. Ελπίζω όμως ότι με μια σειρά από ενέργειες που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο μηνών θα αλλάξουν τα πράγματα .

Επιπλέον, τουλάχιστον μία εταιρία, η Fraport, η οποία έχει αναλάβει 14 περιφερειακά ελληνικά αεροδρόμια, χρησιμοποιεί το Σχέδιο Γιούνκερ σε μεγάλο βαθμό. Παρά το γεγονός ότι τα μεγάλα έργα είναι ίσως αυτά που θα προσελκύσουν κεφάλαια του Σχεδίου Γιούνκερ, τα συγκεκριμένα έργα, όταν εφαρμοστούν θα χρησιμοποιήσουν επίσης ένα μεγάλο αριθμό ΜΜΕ και, ως εκ τούτου, ακόμη και με έμμεσο τρόπο, θα υπάρξουν οφέλη για τις ΜΜΕ.

- **Θα θέλατε να κάνετε κάποιο σχόλιο σχετικά με την τωρινή κατάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Συμφωνείτε με τη διαδικασία ολοκλήρωσης, όπως είναι σήμερα;**

Για να είμαι ειλικρινής, έχω τεράστια ερωτηματικά. Νομίζω ότι έχουμε αποκλίσει πολύ από το ευρωπαϊκό όραμα που είχαμε ίσως πριν από 10 χρόνια. Δεν βλέπουμε το αναγκαίο επίπεδο αλληλεγγύης και συνοχής.

Αυτό κατέστη σαφές κατά τη διάρκεια των τελευταίων 18 μηνών με την προσφυγική κρίση. Παρατηρείται τεράστια απόκλιση μεταξύ Νότιας και Βόρειας Ευρώπης για το θέμα αυτό. Για άλλη μια φορά, το κύριο βάρος αυτού του κύματος προσφύγων έχουν επωμιστεί οι χώρες της Νότιας Ευρώπης σε μια εποχή που δεν μπορούν να το αντέξουν. Είναι εξαιρετικά άδικο, αλλά εν γένει μας λείπει το ευρωπαϊκό όραμα για το οποίο ήμασταν όλοι αισιόδοξοι πριν από μερικά χρόνια.

- **Επομένως, υποστηρίζετε κινήσεις όπως η Νοτιοευρωπαϊκή Συμμαχία.**

Αν μπορούμε να διαμορφώσουμε μια ισχυρότερη στάση που θα επηρεάσει τους μηχανισμούς της Βόρειας Ευρώπης, τότε πρέπει να το κάνουμε. Γιατί αλλιώς, θα πρέπει να εξετάσουμε πιο ριζοσπαστικά ζητήματα τα οποία πιστεύω ότι δεν θα πρέπει να αγγίζουμε προς το παρόν.